

V maštalence stáli,
obá dvá plakali,
[: na ten kameň bramor,
słze ím padały. :]

Plačeš ty, plačem já,
plačeme obá dvá,
[: plačeme téj láskey,
co je mezi nama. :]

Mezi nama dvoma,
láska potajená,
[: za rok lebo za dva
bude vyjavená. :]

500.

Z V. Pavlovic.

Bart. II. 146.

Volně.

Už sem ty pan-tli-čky ze-dra-la, co mě má ma-měn-ka
z jedna-la; a - le ešče jed-ny ze-de - ru, než tebe
sy - neč - ku do-sta-nu.

XII. Překážky.

a) Příroda.

501.

Z Hutiska.

Allegretto.

Ty ze-le - ný vr-šku, ty jsi mně na zá - va - dě,
ne - vi - dím sy - neč - ka chodit po za - hra - dě.

Ty zelený vršku,
ty jsi mně na závadě;
nevidím synečka
chodit po zahradě.

Ani po zahradě,
ani travěnku kosit.
Pomož mně, o Bože,
ten vršek roznosit!